

Goede Vrijdag = Kruispassen 19 april 2019 aanvang 19.30 uur

Bij de dienst:

Reeds in de 4e eeuw werd op Palmzondag het lijdensverhaal in de kerkdienst gereciteerd. De woorden die Jezus sprak werden veelal rijker versierd. In de 12e en 13e eeuw werd de voordracht van het lijdensverhaal verdeeld over drie personen. In de 16e en 17e eeuw werden solozang, koren en instrumentale begeleiding toegevoegd. Het streng liturgisch karakter ging zo steeds meer verloren. In de passienen van Bach en Händel kwamen nu ook niet-Bijbelse teksten voor.

Wij gaan terug naar de begintijd en lezen de passie naar de evangelist Marcus.

De dienst draagt een ingetogen karakter.

De lezing van het evangelie is de hoofdmoot.

De dienst is ook nauwelijks een complete dienst. We schamen ons. Want het waren niet de joden die u kruisten, dichtte Revius al, maar wijzelf zijn in de dood van de Heer betrokken.

Er is geen collecte, geen zegen, want de dienst moet als één geheel gezien worden met die op Stille Zaterdag en eigenlijk tezamen gezien worden met alle diensten in de Stille Week en op Paasmorgen

Voorganger ds. Harry Gijsen

Organist dhr. Adrie van de Padt

Stilte

Zingen: Psalm 22:1 en 2

1. Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.
2. Nochtans, op U, o God die heilig zijt
en troont op lofgezangen, U gewijd
door Israël dat Gij hebt uitgeleid,
steunt ons vertrouwen,
immers, de vaderen bleven op U bouwen,
dat Gij hen nam in heilige bescherming:
Gij hebt, als zij U riepen om ontferming,
hen niet beschaamd.

Bemoediging

Drempelgebed

**Bij U, Heer schuilen wij
in het onbarmhartig licht
van deze dag.**

**Hoor ons, God,
en blijf ons niet ver.**

Hoor ons, en kom ons te hulp!

Amen

Zingen lied: 580: 1, 2, 3, 4

1 Dag zo bit - ter en zo goed,
dag waar-op het schrift van on - ze zon - den
werd ver - nie - tigd, ons ge - schon - den
mens-zijn werd ge - boet.

2. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de schuld van onze handen
werd gevorderd en hun schande
weggedaan voorgoed.
3. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de Heer doornageld boette
voor ons dwalen, onze voeten
waste met zijn bloed.
4. Dag zo bitter en zo goed
dag waarop de Heer van God verlaten
aan Hem vasthield, ons ten bate -
zie het was zeer goed.

Kyriegebed voor de kruisweg

Omwille van de harde verdrukkingen
die Gij geduldig hebt doorstaan,
roepen wij U aan

voor wie worden verdrukt en vervolgd,
voor wie worden vertrappt en gemarteld,
voor wie monddood worden gemaakt
en voor wie verbannen zijn van huis:

Allen 301k

Kyrie eleison. / Kyrie eleison.
Christe eleison. / Christe eleison.
Kyrie eleison . / Kyrie eleison.

Omwille van het dagelijks brood
dat Gij hebt gebroken en gedeeld,
roepen wij U aan
voor wie honger lijden en zieltogen,
voor wie dorsten naar recht en geluk,
voor wie verlangen naar vertroosting
en voor wie smachten naar bevrijding.

Allen 301k

Kyrie eleison. / Kyrie eleison.
Christe eleison. / Christe eleison.
Kyrie eleison . / Kyrie eleison.

Omwille van de zachtmoedigheid
waarmee Gij de verachting hebt gedragen,
roepen wij U aan
voor wie zich keren tegen alle geweld
voor wie af willen zien van de wapens,
voor wie terreur in het aangezicht weerstaan
en voor wie naar de weerloze omzien:

Allen 301k

Kyrie eleison. / Kyrie eleison.
Christe eleison. / Christe eleison.
Kyrie eleison . / Kyrie eleison.

Omwille van uw dienstbaarheid
die Gij tot het laatst toe hebt volbracht,
roepen wij U aan
voor wie deze aarde hebben te beheren,
voor wie groepen en volkeren leiden,
voor de groten in bonden en bedrijven,
en voor allen die beslissen over anderen:

Allen 301k

Kyrie eleison. / Kyrie eleison.
Christe eleison. / Christe eleison.
Kyrie eleison . / Kyrie eleison.

Omwille van uw kostbaar lichaam
dat Gij in liefde hebt prijsgegeven,
roepen wij U aan
voor wie uw gemeente belichamen,
voor wie zich noemen met uw naam,
voor wie de weg gaan van uw Woord
en voor wie richting moeten wijzen:

Allen 301k

Kyrie eleison. / Kyrie eleison.
Christe eleison. / Christe eleison.
Kyrie eleison . / Kyrie eleison.

Omwille van het harde kruis
dat Gij ten teken hebt gesteld,
roepen wij tot U:
behoed ons zelf voor haat en kwade wil,
bewaars ons voor verachting van uw wet,
houd ons dicht bij woord en teken
en help ons te volharden tot het einde.

Zingen: lied 610: 1, 2 en 5

1. Zo dor en doods,
zo levenloos
verlamd, uiteen geslagen,
zonder hoop en zonder troost
slijten wij de dagen.
2. God, zie ons dan
teloor gegaan,
versteend en doodgezwegen,
levend waar geen dag meer is,
nacht aan nacht geregen.
5. Wek ons voorgoed!
Zet met uw gloed
ons recht op onze voeten.
Vol van leven zullen wij
't morgenlicht begroeten.

Uitleg liturgisch bloemwerk

Het lijden van onze Heer Jezus Christus volgens de Evangelist Lucas (N.V.)

Lezing: **Hoofdstuk 22**

Verteller:

Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden hem. Toen hij daar was aangekomen, zei hij tegen hen:

Jezus: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen.'

Verteller:

En hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad:

Jezus: 'Vader, als u het wilt, neem dan deze beker van mij weg. Maar laat niet wat ik wil, maar wat u wilt gebeuren.'

Verteller:

de hemel verscheen hem een engel om hem kracht te geven. Hij werd overvallen door doodsangst, maar bleef bidden; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. Toen hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, en hij zei tegen hen:

Jezus:

‘Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.’

Verteller:

Terwijl hij nog sprak, kwam er opeens een horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om hem te kussen. Maar Jezus zei tegen hem:

Jezus:

‘Judas, lever je de Mensenzoon uit met een kus?’

Verteller:

Toen degenen die bij hem stonden zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze:

Twee stemmen:

‘Heer, zullen we er met het zwaard op los slaan?’

Verteller:

En een van hen sloeg in op de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af. Maar Jezus zei:

Jezus:

‘Houd daarmee op. Zo is het genoeg!’

Verteller:

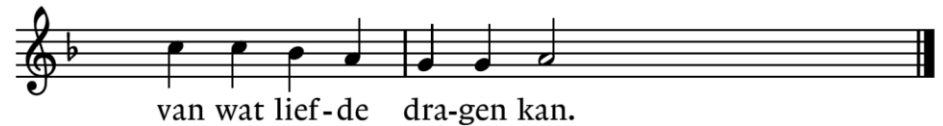
Hij raakte het oor aan en genas de man. Tegen de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk die op hem afgekomen waren, zei hij:

Jezus

‘Als tegen een misdadiger bent u uitgetrokken met zwaarden en knuppels? Dagelijks was ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar me uitgestoken, maar dit is uw uur, het uur van de macht van de duisternis.’

Verteller:

Ze grepen hem vast en voerden hem weg, en brachten hem naar het huis van de hogepriester.

Zingen: lied: 586: 1 en 2

2. Weerloos heeft hij heel zijn leven
zich aan anderen gegeven -
weergaloos is hij alleen.

Verteller:

Petrus volgde hen op een afstand. Ze staken een vuur aan midden op de binnenplaats en gingen eromheen zitten; Petrus voegde zich bij hen. Een dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten, keek hem strak aan en zei:

Meisje:

‘Die man hoorde er ook bij!’

Verteller:

Maar hij ontkende het:

Petrus:

‘Ik ken hem niet eens!’

Verteller:

Even later merkte een ander hem op en zei:

Jongen:

‘Jij bent ook een van hen!’

Verteller:

Maar Petrus zei:

Petrus: ‘Welnee man, helemaal niet.’

Verteller:

En ongeveer een uur later zei nog iemand met grote stelligheid:

Man:

‘Ja zeker, die man was ook in zijn gezelschap, hij komt immers ook uit Galilea.’

Verteller:

Maar Petrus zei:

Petrus:

‘Ik weet niet waar je het over hebt.’

Verteller:

En op datzelfde moment, terwijl hij nog sprak, kraaide er een haan. De Heer draaide zich om en keek Petrus aan, en toen herinnerde Petrus zich de woorden van de Heer: ‘Nog voor er vannacht een haan heeft gekraaid zul je mij driemaal verloochenen.’ Hij ging naar buiten en hilde bitter.

De mannen die Jezus gevangen hielden, dreven de spot met hem en geselden hem. Ze blinddoekten hem en zeiden:

Mannen:

‘Profeteer nu maar, wie is het die je geslagen heeft?’

Verteller:

En ze zeiden nog tal van andere lasterlijke dingen tegen hem.

Zingen: lied 586: 3 en 4

3. Die hem ooit op handen droegen
zijn dezelfde die hem sloegen
en die vroegen om zijn dood.
4. Maar nog is zijn hart bewogen
om hun blinde onvermogen -
stervende pleit hij hen vrij.

Verteller:

Toen het dag werd, kwam de raad van oudsten van het volk bijeen, hogepriesters zowel als schriftgeleerden, en ze leidden hem voor in hun raadszitting. Ze zeiden:

Twee stemmen:

‘Als u de Messias bent, zeg het ons dan.’

Verteller: Maar Jezus antwoordde:

Jezus:

‘Als ik het u zeg, gelooft u mij toch niet. En als ik een vraag stel, antwoordt u toch niet. Maar vanaf nu zal de Mensenzoon gezeten zijn aan de rechterhand van de Almachtige.’

Verteller: Toen zeiden allen:

Twee stemmen: ‘U bent dus de Zoon van God?’

Verteller:

Hij antwoordde:

Jezus;

‘U zegt dat ik het ben.’

Verteller; Ze zeiden:

Twee stemmen;

‘Waarvoor hebben we nog getuigenverklaringen nodig? We hebben het immers zelf uit zijn eigen mond gehoord!’

Verteller: Ze stonden allen op en leidden hem voor aan Pilatus. Daar brachten ze de volgende beschuldigingen tegen hem in:

Twee stemmen:

‘We hebben vastgesteld dat deze man ons volk van het rechte pad afbrengt en de mensen ervan weerhoudt belastingen aan de keizer te betalen en dat hij van zichzelf zegt de messiaanse koning te zijn.’

Verteller;

Pilatus vroeg hem:

Pilatus: ‘Bent u de koning van de Joden?’

Verteller: Jezus antwoordde:

Jezus:

‘U zegt het.’

Verteller:

Daarop zei Pilatus tegen de hogepriesters en de samengeschoolde menigte:

Pilatus:

‘Ik vind niets waaraan deze man schuldig is.’

Verteller:

Maar ze bleven hardnekkig beweren:

Twee stemmen:

‘In heel Judea ruit hij met zijn onderricht het volk op, van Galilea tot hier!’

Verteller:

Toen Pilatus dit hoorde, vroeg hij aan Jezus of hij uit Galilea kwam, en toen hij besepte dat hij onder Herodes’ gezag viel, stuurde hij hem naar Herodes, die op dat moment in Jeruzalem verbleef.

Herodes was bijzonder blij toen hij Jezus zag, want hij wilde hem al heel lang ontmoeten omdat hij veel over hem gehoord had. Bovendien hoopte hij hem een wonder te zien doen. Hij ondervroeg hem uitvoerig, maar Jezus antwoordde hem niet één keer. De hogepriesters en de schriftgeleerden die erbij stonden, brachten zware beschuldigingen tegen hem in. Hierop begonnen Herodes en zijn soldaten Jezus te honen, en ze dreven de spot met hem door hem een pronkgewaad om te hangen. Zo stuurde hij hem terug naar Pilatus. Op die dag werden Herodes en Pilatus vrienden, terwijl ze altijd elkaars vijanden waren geweest.

Pilatus riep de hogepriesters en de leiders en het volk bij zich en zei tegen hen:

Pilatus:

‘U hebt die man voor mij gebracht als iemand die het volk van het rechte pad afbrengt, maar u weet dat ik hem, toen ik hem in uw bijzijn verhoorde, aan geen van de zaken waarvan u hem beticht schuldig heb bevonden. En Herodes evenmin, hij heeft hem immers naar ons teruggestuurd; hij heeft niets gedaan waarop de doodstraf staat. Dus zal ik hem vrijlaten, nadat ik hem heb laten geselen.’

Verteller:

Maar ze begonnen met zijn allen luidkeels te schreeuwen:

Allen:

‘Weg met hem! Laat Barabbas vrij!’

Verteller:

Deze laatste was gevangengezet wegens een oproer dat in de stad had plaatsgevonden en wegens moord. Pilatus praatte opnieuw op hen in omdat hij Jezus wilde vrijlaten. Maar ze schreeuwden het uit:

Allen: ‘Kruisig hem, kruisig hem!’

Verteller:

Voor de derde maal zei hij tegen hen:

Pilatus:

‘Wat voor kwaad heeft die man dan gedaan? Ik heb niets gevonden waarvoor hij de

doodstraf verdient. Dus zal ik hem vrijlaten, nadat ik hem heb laten geselen.'

Verteller: Maar ze bleven luidkeels eisen dat hij gekruisigd zou worden, en met hun geschreeuw wonnen ze het pleit: Pilatus besloot hun eis in te willigen. Hij liet de man gaan die wegens oproer en moord gevangen was gezet en om wiens vrijlating ze hadden gevraagd, en leverde Jezus uit aan hun willekeur.

Zingen: lied 576a: 1, 2, 3 en 7

1. O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.
2. O hoofd zo hoog verheven,
o goddelijk gelaat,
waar werelden voor beven,
hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
door engelen omstuwd,
wie heeft U zo geslagen
gelasterd en gespuwd?
3. O Heer uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan.
7. Wees Gij om mij bewogen

en troost mijn angstig hart.
Voer mij uw beeld voor ogen,
gekruisigde, uw smart.
Dan zal ik vol vertrouwen,
gelovig en bewust,
uw aangezicht aanschouwen.
Wie zo sterft, sterft gerust.

Verteller: Toen Jezus werd weggeleid, hielden de soldaten een zekere Simon van Cyrene aan, die net de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn rug en lieten het hem achter Jezus aan dragen. Een grote volksmenigte volgde Jezus, evenals enkele vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden. Jezus keerde zich echter naar hen om en zei:

Jezus:

'Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij. Huil liever om jezelf en je kinderen, want weet, de tijd zal aanbreken dat men zal zeggen: "Gelukkig wie onvruchtbaar is, gelukkig de moederschoot die niet gebaard heeft en de borst die geen kind heeft gezoogd." Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: "Val op ons neer!" en tegen de heuvels: "Bedeck ons!" Want als dit gebeurt met het jonge hout, wat zal het verdorde hout dan niet te wachten staan?'

Verteller:

Samen met Jezus werden nog twee anderen, beiden misdadigers, weggeleid om terechtgesteld te worden. Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, werd hij gekruisigd, samen met de twee misdadigers, de een rechts van hem, de ander links. Jezus zei: **Jezus:** 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.'*

Verteller:

De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. Het volk stond toe te kijken. De leiders hoonden hem en zeiden:

Twee stemmen:

‘Anderen heeft hij gered; laat hij nu zichzelf redden als hij de Messias van God is, zijn uitverkorene!’

Verteller:

Ook de soldaten dreven de spot met hem, ze gingen voor hem staan en boden hem zure wijn aan, terwijl ze zeiden:

Soldaat:

‘Als je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!’

Zingen: lied 575: 1 en 2

1. Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.
2. Gij die alles hebt gedragen
al de haat en al de hoon,
die beschimpt wordt en geslagen,
Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,
als de minste mens gebonden,
aangeklaagd om onze zonde.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Verteller:

Boven hem was een opschrift aangebracht: ‘Dit is de koning van de Joden’. Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen hem: ‘

Misdadiger:

Jij bent toch de Messias? Red jezelf dan en ons erbij!’

Verteller:

Maar de ander wees hem terecht met de woorden:

Andere misdadiger;

‘Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat? Wij hebben onze straf verdiend en worden beloond naar onze daden. Maar die man heeft niets onwettigs gedaan.’

Verteller:

En hij zei: ‘

Andere misdadiger: Jezus, denk aan mij wanneer u in uw koninkrijk komt.’

Verteller;

Jezus antwoordde:

Jezus

‘Ik verzeker je: nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn.’

Verteller:

Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. En Jezus riep met luide stem:
,

Jezus:

Vader, in uw handen leg ik mijn geest.’

Verteller; Toen hij dat gezegd had, blies hij de laatste adem uit. De Centurio zag wat er gebeurd was en loofde God met de woorden:

Soldaat: ‘Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!’

De Paaskaars wordt gedoofd, de lichten gedimd**Zingen: lied 578: 1, 2, 5 en 6**

1. O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waaraan de prins der glorie stierf;
ik wil om U zijn zonder trots,
ik acht verlies wat ik verwierf.

2. Bewaar mij dat ik roemen zou
dan in mijn 's Heren Christi dood.
Al wat ik anders noemen zou
is niets bij dit mysterie groot.
5. En door zijn dood en door zijn bloed
is nu de wereld dood voor mij.
Ik ben gestorven, maar voor goed
van heel de dode wereld vrij.
6. De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

Verteller:

De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich op de borst sloegen. Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken. De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, volgden Josef naar het graf om het te bekijken en om te zien hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. Daarna gingen ze naar huis en bereidden ze geurige olie en balsem. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Stilte

Zingen: Tussentijds 155: 1, 2 en 3

1 Zijt Gij mijn God,
ben ik uw mens nog, He - re?
Doet Gij ver-gaan wie zich van U af - ke - ren,
laat Gij mij o - ver aan mijn lot?

2 2. Geef
toch een
blijk
van

weten en vergeven!

Ik roep U uit de diepten van het leven,
de diepten van het dodenrijk.

3. Gij zelf deed, Heer,
mij weg van voor uw ogen.
Red mij! de wateren zijn om mij bewogen,
breng uit de zee mijn leven weer!

De klacht van God Zingend Geloven 6,103

(tekst Maria de Groot, muziek Marijke Bleij)

- 1 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Schoon als de hemelen schiep ik de aarde,
licht in de dauw en de vloeiende bron,
zon in de ogen van mensen die leven.
Korstmossen kwijnen en witte kamille-
Waarom wordt alles gewijd aan de dood?

Gemeente :

- 3 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Toen u geslagen werd, ben ik gekomen.
Heb ik u niet eigenhandig bevrijd?
In uw verdriet heb ik naast u gezeten.
Wie bij u vreemdeling is, wordt vergeten.
Ver van huis zijn zij als kinderen des doods.

gemeente:

Vreemdeling, ander mens, drager van onze schuld.

- 4 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Honger en dorst heb ik met u geleden.
Water ontsprong aan de mondige rots.
Manna heb ik u te eten gegeven.
Brood werd ik, heb mij in liefde gebroken.
Waarom blijft honger de menselijkste dood?

gemeente:

Brood en wijn, hand die reikt- hoogverraad van ons hart.

- 5 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Sara, Debora, Ruth, Rachel en Hanna,
vrouwen heb ik in uw midden verhoogd.
Schoot van Maria waar ik heb geslapen.
Gaarde van Jozef waar ik mocht ontwaken.
Niemand die haar in de morgen gelooft.

gemeente:

Woord van God, man en vrouw, schiep u ons naar uw beeld.

- 6 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Zoals een moeder haar kinderen zegent,
zoals zij warmte geeft wanneer zij voedt,
ben ik de machtige, ben ik die lenigt.
Dorstigen komen en drinken en leven,
maar gij smeedt wapens en denkt aan de dood.

gemeente:

Milde bron, weerloos kind, geef geloof dat ons redt.

- 7 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Als de rechtvaardige ben ik gekomen.
Onder u was ik degene die dient.
Heb ik niet zelf u de voeten gewassen?
Zie nu op aarde zovelen gemarteld.
Heerst onder u dan het recht van de dood?

gemeente:

Mens van pijn, God van recht, niets verschoont deze schuld.

- 9 Mijn volk wat heb ik u misdaan
en waarmee heb ik u bedroefd?
Oogappel Israël, onder de volken
weggevaagd kostbaarste pand van mijn hart.
Waar zijn de kinderen, waar zijn de ouden,
sterren van David die doofden in duister?
Zo bracht de wereld mij nogmaals ter dood.

gemeente: Israël, volk van God, neem ons op, Davidsstad.

Stilte

Zingen: lied 579:1, 2, 3 en 4

1 Niets droeg hem meer,
voor hem de af-grond nog,
geen woord of kreet, geen spons a - zijn,
de mens is uit - ge - go - ten,
hem wacht geen en - gel meer.

2. Zo hangen zij
en levend dood ook wij,
mislukt, vergeten, uitgebeend,
de mens vloeit leeg in leegte,
in 't blinde niemandsland.
3. Het duister wijkt,
de blindeman ontwaakt:
het brood, het kruis, het tuinmanswoord,
zij dragen godlijk leven,
een wereld weer geheeld.
4. Wat draagkracht geeft:
God neemt de grenzen weg,
verdriet, een kreet, de eenzaamheid,
de stukgestoten zijde,
zij zijn van ons, van hem.

Gebed van Goede Vrijdag naar Psalm 31

Gebed des Heren...

Wij zetten de dienst voort op Stille zaterdag.

De gemeente verlaat in stilte en in het donker het kerkgebouw.

Paasnacht, zaterdag 20 april 2019 om 21.30 uur

